



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 350/2024**  
**27.03.2023. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Јагоша Рајића, због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Јагоша Рајића, адвоката Милорада Константиновића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 5/20 од 18.07.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 612/23 од 10.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2023. године, једногласно је донео

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Јагоша Рајића, адвоката Милорада Константиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 5/20 од 18.07.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 612/23 од 10.11.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

## **Образложење**

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу К 5/20 од 18.07.2023. године окривљени Јагош Рајић оглашен је кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 година и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 4 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 08.09.2019. године до 06.12.2019. године, време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 06.12.2019. године до 18.07.2023. године, као и време проведено у притвору почев од 18.07.2023. године, па до ступања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, на основу члана 78, 79. став 1. тачка 7, 87. и 348. став 6. КЗ, према окривљеном Јагошу Рајићу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то пиштоља марке „Browning“ модел „Herstal Belgique“ калибра 9x19mm „Para“

фабричког броја ... и девет комада припадајућих метака, и одређено да се исти имају продати према одредбама које важе за извршни поступак и новац добијен продајом има се уплатити у правосудни буџет.

Наведеном пресудом, правни следбеници пок. оштећеног АА и то супруга ББ, синови ВВ, ГГ и ДД, као и ћерка ЂЂ су за остваривање имовинскоправног захтева упућени на парницу на основу члана 258. став 1. и 4. ЗКП.

Истом пресудом, окривљени Јагош Рајић обавезан је да Вишем суду у Пожаревцу и Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу, као и правним следбеницима пок. оштећеног АА супрузи ББ, синовима ВВ, ГГ и ДД, као и ћерки ЂЂ надокнаде трошкове кривичног поступка, с тим да ће суд о њиховој висини, као и року плаћања одлучити накнадно посебним решењем, на основу члана 262. став 2. у вези члана 261. став 1. и 2. и 264. став 1. ЗКП.

Наведеном пресудом окривљени Јагош Рајић обавезан је да на име паушалног износа у корист буџетских средстава Вишег суда у Пожаревцу плати износ од 50.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а на основу члана 261. став 3. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 612/23 од 10.11.2023. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљеног Јагоша Рајића, преиначена је пресуда Вишег суда у Пожаревцу К 5/20 од 18.07.2023. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, окривљеном за кривично дело за које је оглашен кривим наведеном пресудом за кривично дело убиство из члана 113. КЗ, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од 10 година, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 2 године, па је окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 11 година, уз урачунавање времена проведеног у притвору од 08.09.2019. године до 06.12.2019. године, време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 06.12.2019. године до 18.07.2023. године, као и време проведено у притвору почев од 18.07.2023. године до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора у завод за извршење кривичних санкција, док су у преосталом делу жалбе бранилаца окривљеног и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу у целости одбијене као неосноване, а у непреиначном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Јагоша Рајића, адвокат Милорад Константиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет због повреде члана 395. ЗКП, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде у делу осуде за кривично дело убиство из члана 113. КЗ и предмет врати на поновно суђење са предлогом да се исто одржи пред потпуно измењеним већем, а да, на основу члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде прекине.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је Комисија вештака Специјалне затворске болнице у Београду дала свој налаз и мишљење дана 02.12.2019. године, а да је допуну тог налаза и мишљења Комисија дала у измењеном саставу и то тако што два првобитна члана комисије нису учествовала у изради допунског налаза и то др Ана Вељковић Ђорђевић, јер није више била запослена у тој установи и психолог Ивана Савић, која је била одсутна тог дана и за коју је допунски налаз потписао психолог Дејан Степановић, који није обавио психолошки преглед окривљеног и није учествовао у изради основног налаза и мишљења, због чега је наведено вештачење, у смислу члана 121. ЗКП обављено супротно закону, па се на истом не може заснивати пресуда.

Одредбом члана 114. став 4. ЗКП, прописано је да ако за одређену врсту вештачења постоји стручна установа или се вештачење може обавити у оквиру државног органа, таква вештачења, нарочито ако су сложенија, по правилу, ће се поверити таквој установи или органу, који ће потом одредити једног или више стручњака за давање налаза и мишљења.

Одредбама члана 120. и 122. ЗКП регулисани су поступак вештачења и поступак смештања у здравствену установу у циљу вештачења.

Одредбом члана 121. став 3. ЗКП прописано је да стручна установа или државни орган доставља писани налаз и мишљење, потписан од лица која су извршила вештачење, док је ставом 5. истог члана одређено да орган поступка може тражити објашњења у погледу датог налаза и мишљења.

Из списка предмета произилази да је наредбом Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу КТИ 44/19 – 203 од 11.10.2019. године наложено да се изврши психијатријско вештачење осумњиченог Јагоша Рајића, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Пожаревцу Кпп 17/19 од 09.09.2019. године, да вештачење треба извршити након посматрања и прегледа осумњиченог у здравственој установи које треба обавити на основу члана 122. ЗКП и које не би требало трајати дуже од времена предвиђеног члана 122. став 2. ЗКП, да ће вештачење извршити Комисија вештака Специјалне затворске болнице у Београду, улица Бачванска 14а, наређен је задатак вештачења и констатовано је да је руководилац установе, у смислу члана 121. ЗКП упозорен на последице давања лажног исказа и мишљења и на то да у давању налаза и мишљења не може учествовати лице из члана 116. ЗКП.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Кпп 17/19 од 14.10.2019. године осумњичени Јагош Рајић је смештен у здравствену установу Специјалну затворску болницу у Београду, улица Бачванска 14а, јер је то било неопходно у сврху медицинског вештачења, које ће се обавити од стране комисије вештака наведене болнице и одређено је да мера може трајати најдуже 15 дана, а изузетно, на образложени предлог вештака и по прибављеном мишљењу руководиоца здравствене установе, може се продужити за још 15 дана, с тим да се време проведено у установи, на основу члана 122. став 6. ЗКП, урачунава у притвор.

Из списка предмета произилази да је поступајући по наредби заменика јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Пожаревцу, Комисија вештака Специјалне затворске болнице у Београду обавила психијатријско вештачење окривљеног Јагоша Рајића и о томе Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу доставила свој налаз и мишљење дана 27.11.2019. године, као и да су наведени налаз потписали вештаци др Веселин Печеница (психијатар, специјалиста форензичке психијатрије), др Ана Вељковић Ђорђевић (специјалиста психијатрије) и др Тамара Бабић (психијатар).

Из списка предмета произилази да је Комисија вештака Специјалне затворске болнице у Београду, поступајући по наредби председника већа судије Вишег суда у Пожаревцу др Гордане Видојковић од 02.03.2021. године, којом је одређено допунско вештачење са задатком да Комисија вештака ближе разјасни да ли су код окривљеног Јагоша Рајића постојали елементи јаке раздражености или пак какве препасте изазване нападом (а према наводима одбране у току догађаја) или не, а обзиром на остале податке у списима и извршено ДНК и медицинско вештачење, поднеском од 05.04.2021. године обавестила суд да је извршен поновни детаљни увид у судски спис, да је са резултатима извршених вештачења Комисија била упозната и приликом писања основног налаза и мишљења, да је у основном налазу јасно описала врсту и интензитет присутног афективног стања код окривљеног Јагоша Рајића у време које је од интереса за суд и да у целости остаје при писаном налазу и мишљењу од 27.11.2019. године. Наведени допунски налаз осим др Веселина Печенице, који је исти потписао својеручно, потписан је за др Тамару Бабић и за др Ивану Котур од стране других лица, између осталих и од стране Дејана Степановића.

По налажењу Врховног суда, налаз и мишљење Комисије вештака Специјалне затворске болнице у Београду од 27.11.2019. године, као и допунско вештачење исте установе дана од 05.04.2021. године, обављени су у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку (члан 114. став 4, 120, 121. и 122. ЗКП) на основу наредбе Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу и наредбе Вишег суда у Пожаревцу, јер је обављено у специјализованој установи за психијатријско вештачење, од стране стручних лица за такву врсту вештачења, а која су својеручно и потписала налаз и мишљење од 27.11.2019. године. Чињеница да су по наредби суда допунски налаз и мишљење од 05.04.2021. године у коме је Комисија вештака остала при основном налазу, потписала друга лица (за др Тамару Бабић и за Ивану Котур), није од значаја за оцену законитости допуне налаза и мишљења, с обзиром да Законик о кривичном поступку не садржи изричите одредбе којима се регулише састав комисије приликом вештачења и допуне вештачења у специјализованим установама за психијатријска вештачења. Специјална затворска болница у Београду је специјализована установа за вршење психијатријског вештачења, која осим непосредног прегледа окривљених, располаже комплетном медицинском документацијом окривљеног на основу чега даје свој налаз и мишљење, па како је допуну основног налаза и мишљења, у коме је

Комисија вештака остала при основном налазу, потписао Дејан Степановић (за психолога Ивану Котур), који није обавио непосредни психолошки преглед окривљеног, обзиром да наведено код таквог допунског налаза, по оцени стручних лица (на шта су ова лица овлашћена), није ни било потребно, наведени докази су изведени у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, а наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда, оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног Јагоша Рајића, у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, међутим, у образложењу наведене повреде наводи да је суд пропустио да у изреци пресуде опише тренутак престанка напада, а да током трајања овог кривичног поступка није ни са извесношћу утврђено када је напад оштећеног у односу на окривљеног престао, већ је закључено да је оштећени престао са нападом и наводно бежао, при чему је оштећени све време држао нож у руци и то у десној, која је била подигнута у вис, што произилази из налаза вештака медицинске струке и балистичке струке и из исказа окривљеног, што значи да није у потпуности утврђено како се одиграо предметни догађај, који је кратко трајао – 10 секунди, а првенствено по питању међусобних положаја и растојања, због чега су испуњени сви услови за примену института нужне одбране, које би искључило постојање кривичног дела убиства из члана 113. КЗ, при чему је бранилац окривљеног у захтеву изнео детаљну оцену налаза вештака, а на који начин се, по оцени Врховног суда, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним пресудама. Иако је захтев у овом делу поднет из формално дозвољеног разлога – повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у образложењу те повреде се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев, у овом делу, оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Јагоша Рајића у захтеву за заштиту законитости наводи да је због контрадикторности, нејасноће, пропуста и немогућности прецизног изјашњења поступајућих вештака о одлучним чињеницама (психијатријско вештачење), одбрана предложила на главном претесу 16.05.2023. године да се изврши ново комбиновано судско – медицинско – балистичко вештачење од стране Комисије судских вештака, као и да се изврши ново судско – психијатријско вештачење окривљеног Јагоша Рајића и то од стране Института за ментално здравље у Београду, а да је суд наведени предлог одбио и исти оценио као усмерен на одуговлачење поступка, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 395. ЗКП. Битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП не представља законом прописан разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због које је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је Врховни суд поднети захтев и у том делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног Јагоша Рајић као разлог подношења захтева навео је и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда закона састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је

реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,  
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправака  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**